

idet Forslaget forudsætter, at Parterne skulle være enige. Der opnaas da de og de Lempeiser, som her er anthede, og det vil da passe ind i det Afsnit af Loven, der omhandler Magelæg. Med Hensyn til et enkelt Punkt af det samme Afsnit, nemlig andet Stykke af § 19, skal jeg bemærke, at det oprindelig har været Udvalgets Mening at stille et Vædringsforslag dertil, idet vi ansaa det for at være en alt for omhyggelig Fremgangsmaade, som her er nævnt, at for at et Magelæg skal komme i Stand, skal der være en tinglæst Paategning paa Paateobligationerne. Men efter den Forklaring, som vi have faaet af, hvad det egentlig skal betyde, hænger det saaledes sammen, at først naar Forretningen er indsendt og godkendt i Ministeriet, forlanges der, at der skal ske en Paategning paa Paateobligationerne, for at Sagen kan komme endelig i Stand. Paa den Maade kunne vi ikke have noget mod det.

Der er enkelte Medlemmer, som have udtalt over for mig, at de ikke fandt sig fuldt tilfreds stillede ved det Udtryk, der er brugt i § 1, anden Linie: „Approbatum“. Men Udvalget og — det antager jeg at kunne sige — den ærede Minister med har foreslaaet det saaledes, at der ved „Approbatum“ menes, at naar i øvrigt Lovens Bestemmelser ere opfyldte, følger Landbrugsministeriets Godkendelse, saa at Ordet „Approbatum“ ikke i dette Tilfælde betyder, at Ministeriet vilkaarligt kan godkende eller forfaste.

Med disse Udtalelser vil jeg anbefale baade de foreslaaede Vædringer og Loven i sin Helhed til Tingets Belvilje. Jeg tror, det bliver en god Lov, som de paagældende, der saa med den at gøre, ville finde sig tilfredse med, og i Særdeleshed er jeg vis paa, at Landinspektørerne omkring i Landet ville være glade ved at modtage denne Lov.

N. S. Larsen: Som den ærede Ordspører (S. Sørensen) bemærkede, er der til denne tredje Behandling kun stillet et Vædringsforslag af reel Betydning, nemlig Vædringsforslaget under Nr. 3. Det Spørgsmaal, som Forslaget omhandler, er oprindeligt rejst af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgfreds (Stov), og Forslaget, der formelt fremtræder som Udvalgets Forslag, er i Virkeligheden den højtærede Ministers Forslag. Den højtærede Minister erklærede sig paa den Anledning, som blev givet under Konferencen om Lovforslaget, villig til at søge at faa Spørgsmaalet formet saaledes, at det blev et praktisk, brugeligt Forslag. Jeg forstaaer Forslaget saaledes, at det kun kan komme til Anvendelse, hvor der

spørges om Beliggenheden af gamle, tidligere eksisterende, men nu uthelige eller udviste Skel; Vædringsforslaget vil heretter ikke kunne anvendes til egentlige Skelrettelser. Jeg fremhæver dette; thi den ærede Ordspører benyttede under sin Dntale af Forslaget Udtrykket „Regulering af Skel“. Efter min Forstaaelse af Forslaget er dette ikke rigtigt. Her er kun Tale om en Konstatation af Skel, ikke en Regulering. Jeg fremhæver dette saa meget mere, som jeg vilde ønske det for en Plet paa Loven, hvis det blev gjort muligt at omgaa de Regler for Udnyktning, som her ere fastsatte, ved at foretage Udnyktninger under Navn af Skelrettelser. Noget saadant falder helt uden for Forslaget, og da dette endvidere bemærker, at den Forretning, hvorved gamle Skel konstateres, skal godkendes af Landbrugsministeriet, antager jeg ikke, der kan være Betænkeligheder ved at optage den foreslaaede Vædring i Loven. Men jeg skal dog tillade mig at henstille til den højtærede Minister, om der ikke kunde være Anledning til, for at forebygge Misforstaaelser, der jo maa ligge nær, siden den ærede Ordspører allerede har vist, at han har misforstaaet Forslaget, at udstede et Cirkulære til Landinspektørerne om, hvorledes Bestemmelsen er at forstaa. Jeg opfatter nemlig Sagen saaledes, at hvis nogen Landinspektør i Henhold til dette Vædringsforslag medvirkede til at foretage egentlige Skelrettelser, saa vilde han begaa et Brud paa de Pligter, der paahvile ham ifølge hans Bestikelse, og det kunde, tror jeg, for at forebygge saadanne mulige Pligterbrud, være ret heldigt, om den højtærede Minister ved et Cirkulære eller paa anden Maade klargjorde, hvorledes denne Lov var at forstaa. Jeg venter, at den højtærede Minister vil fremkomme med en Udtalelse angaaende det her berørte Punkt, for at enhver Misforstaaelse af det kan være fjernet, inden vi gaa til Afstemning.

Landbrugsministeren (Sehested): Ja, jeg skal i Anledning af den ærede Ordspørers (S. Sørensen) Udtalelser angaaende Forstaaelsen af Ordet Approbatum i § 1, 1ste Stykke, udtale, at den Fortolkning, som den ærede Ordspører fremkom med af dette Ord, er fuldt overensstemmende med den Forstaaelse, som jeg har af Ordet. Dernæst omtalte den ærede Ordspører Vædringsforslaget under Nr. 3, og den ærede Ordspører var, om jeg saa maa sige, saa uheldig at komme til at sige Regulering af Skel i denne Forbindelse, men rettede det straks efter ved at sige, at naar man var bleven enig om at konstatere Skellet, saa vilde man kunne